

lande, der har besluttet sig for sanktioner, og selvfølgelig er vi med på det, et signal om det modsatte ville være en ubehagelig situation for Danmark at stå i?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg gerne sige, at der findes jo ofte den situation, hvor der er flere mere eller mindre sympatiske og rimelige forslag til vedtagelser.

Den her debat er klart anmeldt om forløbet. Forløbet er det, der står som kerneord for, hvad vi skal diskutere nu. Det er forløbet, vi tager stilling til, og det er den, der er markeret i vores forslag til vedtagelse.

Derefter har vi et punkt på dagsordenen, som er et beslutningsforslag om at ophæve sanktionerne. Her vil jeg meget gerne se hr. Keld Albrechtsen og hans parti støtte den tanke, vi har, under den debat, der kommer bagefter, og den er, at når vi finder sanktionerne forkerte, så er de forkerte, og så skal de ophæves, uanset hvad andre mener. Hvis man mener, noget er rigtigt, skal man jo ikke vente på, at alle andre også måtte mene, det er rigtigt, og så fortsætte med det forkerte. Lad os så se, om hr. Keld Albrechtsen er klar til det i næste runde.

Det er også derfor, mit svar med hensyn til Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, hvor man siger, at regeringen skal tage kontakt med sine samarbejdspartnere, er: Det minder om 1980'ernes fodnotopolitik. Vi mener ikke, at vi skal vente på samarbejdspartnerne, for nogle skal begynde.

Og det er jo klart, som vi ved, at f.eks. England – og det er et svar til fru Arnold – jo var meget skeptisk og følte, at Guterres gik for langt, da Guterres ringede rundt.

Så hvis et land havde udbedt sig tid og sagt sådan, som statsministeren skulle have gjort i henhold til alle spillereglerne, nemlig at vi vil godt overveje, vi finder ikke, at sanktionerne er rigtige; vi finder advarslen på sin plads, men sanktionerne bryder med alle retsprincipper i Europa, så er jeg helt sikker på, at man også ville have oplevet, at den engelske statsminister – og således måske flere – ville have støttet en fornuftigere fremgangsmåde.

Så mit svar er: Selvfølgelig skulle man have sagt: Vi svarer ikke på det her, det må drøftes nøjere. Og så ville man have opdaget, at der ikke var 14 lande. Det er jo én mand, der har ringet rundt og refereret videre, hvad de andre

har sagt. Det er da ikke nogen beslutningsproces, som man kan bringe ind i europæisk politik. Det er det da ikke.

Og jeg er sikker på, at hvis Danmark havde handlet sådan, som Danmark burde have handlet og grundloven og nævnsløven foreskriver, så havde man såmænd også oplevet, at England med Tony Blair i spidsen havde fulgt den linje, som jeg foreslår: Advarselslamperne tændt og ingen sanktioner. Og så var vi ikke kommet ind i det her rod, hvor man ikke aner, hvordan man skal komme ud af det igen, og hvor portugiserne siger: Først når Haiders parti er ude, og det danske socialdemokrati siger: Når de accepterer udvidelserne.

Jamen de aner jo ikke, hvordan de vil komme ud af det. Derfor skulle man have tænkt sig bedre om, og det kan af og til tage tid, og det var den tid, man skulle have taget sig.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu bliver jeg nødt til at sige, at Det Konservative Folkepartis politik hænger simpelt hen ikke sammen, for man siger, at advarselslamperne skulle have været tændt. Ja, det er lige nøjagtigt det, Enhedslisten foreslår nu: at man tænder advarselslamperne, sætter den østrigske regering under overvågning og griber ind med sanktioner, hvis der sker konkrete overtrædelser.

Men det, hr. Per Stig Møller foreslår nu, er, at nu slukker man advarselslamperne. Det er da det helt forkerte signal og helt i modstrid med, hvad Det Konservative Folkeparti ellers stod og sagde lige for et øjeblik siden.

Jeg synes, det lyder lidt ubegribeligt, men jeg vil da opfordre hr. Per Stig Møller til at forsøge på at udrede det. For mig at se kan enderne simpelt hen ikke hænge sammen, og jeg er bange for, at hr. Per Stig Møller så under behandlingen af det næste forslag vil ende i den lejr sammen med Dansk Folkeparti, som bare ønsker at give et signal om, at man i virkeligheden støtter Jörg Haiders bevægelse i Østrig.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg anerkender naturligvis hr. Per Stig Møllers støtte til beslutningsforslag nr. B 90, som vi skal diskutere senere. Dansk Folkeparti støtter også B 90 – kan jeg oplyse – om at straksophæve, men altså somme tider bliver vi jo beskyldt for at være sådan et alt eller intet-parti, og derfor